

dens Fremrykning i Sylland var blevet afftaaret fra den sædvanlige Marschroute, skulde bevilges en Sum af 1,347 Rd. 51¹/₂ s, og at denne Indstilling var tiltraadt af hele det samlede Udvalg som retfærdig og billig. Det vil ligeledes erindres, at ved Afstemningen opnaaedes der ikke Stemmesleerhed for dette Forslag. Jeg anseer mig forpligtet til allerede nu at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at naar man ikke paany har gjenoptaget Forslaget, er det, saavidt jeg veed, ikke fordi man ikke endnu i fuldt Maal anerkjender Kravets Retmæssighed; men efter Udfaldet af Stemmegivningen troer jeg, at det ærede Udvalg, som har discuteret Sagen i et Møde, har beroliget sig ved den Tanke, som ogsaa er bleven udtalt af et af dets ærede Medlemmer, at Sagen kunde gjenoptages ved en senere Finantslov. Dette Resultat er vistnok ingenlunde tilfredsstillende for den paagjældende Commune, især under Forhold som de nuværende, da alle løbende Resourcer ere stærkt udtømte; men jeg har fra mit Standpunkt heller ikke troet nu at burde stille Sagen igjen til det ærede Things Afgjørelse ved at paakalde dets Retsfølelse. Jeg vil derfor kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Sagen forhaabentlig senere vil komme frem, og at jeg da haaber, at den vil faae et bedre Udfald end denne gang, idet jeg forventer, at den høitærede Justitsminister da paany vil yde den sin Understøttelse, og at Udvalget da vil holde bedre sammen end ved nærværende Leilighed.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 1, maa jeg tillade mig at fremhæve, at jeg ifølge de Oplysninger, som forelaae, har troet, at der virkelig her var extraordinaire Grunde tilstede for at bevilge de to ommeldte Officerer en høiere Godtgjørelse end den sædvanlige; dette gjælder navnlig om Lieutenant Nyholm, som paa Grund af Krigsomstændighederne har havt betydelig større Udgifter, end han ellers vilde have ved en ordinair Omflytning. Jeg troer derfor, at Billighed noget kunde tale for, at de Paagjældende for denne Gang fik en forøget Godtgjørelse. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 2 an-

gaaer, skal jeg bemærke, at jeg ikke har troet, at det kunde være hensigtsmæssigt at modtage den i samme omhandlede Bevilling. Der er allerede givet et langt større Beløb som Forskud paa Krigsskade end det, hvorefter her er Tale, og naar der nu bevilgedes et saadant mindre Beløb, var det vel muligt, at Finantsministeren, som hidtil med den største Rebebonhed har imødekommeth de Ønsker om saadanne Forskud, som have kunnet tilfredsstilles, vilde tage i Betænkning at gaae ud over den Sum, der her er bevilget. Hertil kommer endnu, at de Forskud paa Erstatning, som man i Sylland meest ønsker, er for de borttrøvede Heste, og dertil vilde jeg ansee det for meget betænkeligt at anvende denne Sum, der udtrykkelig er indskrænket til Naturalforbrødenheder, som Kongeriget har tilveiebragt; thi derunder kan en saadan Erstatning ikke falde ind. Altsaa, forsaavidt der maatte blive Spørgsmaal om at give en saadan Erstatning, og man fandt, at der talte overveiende Grunde derfor, vilde denne Bevilling allerede i saa Henseende indeholde en Betænkelighed derimod. Dertil kommer endnu, at den Bevilling, der gives paa Tillægsbevillingsloven for 1864—65, jo maa anvendes i indeværende Finantsaar, og forsaavidt dette ikke bliver Tilfældet, kan den ikke anvendes. Der er imidlertid ikke nogen Sandsynlighed for, at denne Tillægsbevillingslov skulde blive saa hurtig færdig og erholde Hans Majestæts Sanction, at der vil kunne være Tale om at anvende den foreslaaede Sum i indeværende Finantsaar, og jeg maa derfor ansee det for ønskeligt, at denne Bevilling ikke gives.

Tscherning: Denne den ærede Ministers sidste Bemærkning maatte altsaa ramme alle Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven. Naar den ærede Minister siger: Tillægsbevillingsloven kan sandsynligvis ikke blive saa tidlig færdig, at denne derpaa opførte Bevilling kan benyttes inden Finantsaarets Udgang, og i saa Fald kan den ikke bruges, saa er dette Noget, der gjælder alle Bevillingerne. Det maatte altsaa efter Ministerens Mening være en fuldkommen unyttig Ting, at vi fremmede denne Lov; men saaledes forholder det sig ikke.